

**LÄNSI-SUOMEN
YMPÄRISTÖKESKUS**
VÄSTRA FINLANDS
MILJÖCENTRAL

Paikka/Plats
Vaasa/Vasa

Päiväys
Datum
21.7.2008

Dnro
Dnr
LSU-2007-R-41 (531)

Westenergy Oy Ab
PB 10
65101 Vasa

Översättning

Viite
Hänvisning

Bedömningsbeskrivning för projektet om energiutvinning ur avfall 7.4.2008

Asia
Ärende

Utlåtande om beskrivningen av miljökonsekvenserna

1. UPPGIFTER OM PROJEKTET OCH MKB-FÖRFARANDET

Westenergy Oy Ab har i egenskap av projektansvarig tillställt Västra Finlands miljöcentral en bedömningsbeskrivning i enlighet med lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (MKB) (468/1994, ändring 267/1999, ändring 458/2006)

OM ETT PROJEKT FÖR ENERGIUTVINNING UR AVFALL.

I det tidigare skedet var Ab Stormossen Oy projektansvarig.

Syftet med projektet är att kunna återvinna energin i kommunalt och övrigt avfall som fjärrvärme och elektricitet i landskapen Södra Österbotten, Mellersta Österbotten och Österbotten samt i södra delen av Norra Österbotten samt eventuellt i övriga närområden i syfte att uppnå målen för den riksomfattande avfallshanteringen.

I förbränningsanläggningen kommer man att återvinna källsorterat avfall, varifrån största delen av det organiska avfallet först har avlägsnats.

Syftet med MKB-förfarandet är att främja bedömningen och iakttagandet av miljökonsekvenserna i planeringen och beslutsfattandet samt att öka medborgarnas tillgång till information och möjligheter att delta. I MKB-förfarandet fattas inga beslut om projektet, utan målet är att framställa mångsidig information till grund för beslutsfattandet.

Projektansvarig

Westenergy Oy Ab (tidigare Ab Stormossen Oy)
PB 10
65 101 Vasa

Konsult

Ramboll Finland Oy

Terveystie 2
15870 HOLLOLA

Kontaktmyndighet

Västra Finlands miljöcentral
PB 262
65101 VASA

MKB-förfarandet för projektet om energiutvinning ur avfall har inletts 15.11.2007 när den projektansvarige (i det skedet Ab Stormossen Oy) skickade ett bedömningsprogram till kontaktmyndigheten. Bedömningsprogrammet var framlagt för allmänheten i Korsholms kommun och i Vasa stad 19.11.2007-19.12.2007.

I **miljökonsekvensprogrammet** framförde den projektansvarige en plan om vilka alternativ det finns för projektet, vilka miljökonsekvenser som ska utredas och med vilka metoder samt hur man har för avsikt att ordna bedömningsförfarandet.

Efter att utlåtandena och åsikterna om bedömningsprogrammet hade skickats in, gav kontaktmyndigheten utlåtande om programmet 9.1.2008. På basis av utlåtandet och bedömningsprogrammet utarbetades **miljökonsekvensbeskrivningen**, i vilken presenteras uppgifter om projektet och projektalternativen samt en enhetlig bedömning av deras konsekvenser.

På basis av utlåtandena och åsikterna från olika håll har kontaktmyndigheten skrivit detta utlåtande, i vilket granskas hur innehållskraven för en bedömningsbeskrivning enligt MKB-förordningen har uppfyllts. Bedömningsbeskrivningen och kontaktmyndighetens utlåtande om den bifogas till eventuella tillstånds- och andra ansökningar som fordras för att projektet ska kunna genomföras.

Alternativen som ska granskas i miljökonsekvensbedömningen för detta projekt är följande:

Alternativ 1

Byggnad och drift av en avfallsförbränningsanläggning, avfallsförbränning 120 000 ton per år.

Alternativ 2

Byggnad och drift av en avfallsförbränningsanläggning, avfallsförbränning 150 000 ton per år.

Alternativ 3

Projektet genomförs inte.

Planer, tillstånd och beslut som projektet förutsätter

Miljökonsekvensbedömning; Projektet anses höra till följande punkt i projektförteckningen i 6 § i MKB-förordningen "11) avfallshantering...11 b) anläggningar för förbränning av annat avfall än problemavfall [...] vilka är dimensionerade för mer än 100 ton avfall per dygn". Projektet bör alltså obligatoriskt underställas ett MKB-förfarande.

I regionplanen har planeringsområdet märkts ut med beteckningen EO-4, dvs. täktområde för stenmaterial ur berg. I förslaget till landskapsplan som är daterat 24.9.2007 har planeringsområdet beteckningen EJ. Dessutom har området märkts ut med beteckningen ej-1, dvs. avfallsbehandlingsområde/område för avfall från energiförsörjning. Avfallsförbränningsanläggningen överensstämmer således med förslaget till landskapsplan.

Då landskapsplanen bekräftas, hävs samtidigt regionplanen. Landskaps- och regionplaner är inte i kraft på områden där det finns en generalplan. Landskapsplanen fungerar som norm då generalplanen ändras.

På planeringsområdet är delgeneralplanen för Smedsby i kraft, enligt vilken området är ett område för avfallshantering (EJ). Generalplanen utgör norm när man utarbetar och ändrar detaljplanen samt när man börjar vidta andra åtgärder för ordnandet av områdesanvändningen. Med beteckningen EJ avses i generalplanen områden som är reserverade för lagring och hantering av avfall såsom avstjälningsplatser och förbehandlingsanläggningar för avfall. På ett sådant område kan man också placera sådan verksamhet som har att göra med återvinning av avfall som lämpar sig för området.

Det finns ingen detaljplan för området. Den projektansvarige förhandlar om detaljplaneringen av området tillsammans med Korsholms kommun.

Bygglövs

Enligt markanvändnings- och bygglagen (132/1999) behöver byggnaderna i anslutning till projektet bygglov, vilket ansöks från byggnadstillsynsmyndigheten i Korsholm. Enligt 132 § i markanvändnings- och bygglagen ska miljökonsekvensbeskrivningen och kontaktmyndighetens utlåtande om den bifogas till bygglovsansökan och till detaljplanen som krävs för att projektet ska kunna genomföras.

Enligt luftfartslagen (1242/2005) och -förordningen kräver alla konstruktioner som är högre än 30 meter över marknivå ett utlåtande från Luftfartsverket. Detta utlåtande bifogas till bygglovsansökan.

Miljötillstånd; Sådan verksamhet där statsrådets förordning om avfallsförbränning (362/2003) tillämpas bör ha miljötillstånd. Tillstånd behövs också för kraftverk vars största bränsleeffekt är över 5 megawatt eller där det använda bränslets energimängd uppgår till minst 54 terajoule per år. En avfallsförbränningsanläggning kan på basis av ansökan beviljas miljötillstånd i enlighet med miljöskyddslagen (86/2000) när förfarandet kring miljökonsekvensbedömningen har avslutats. Konsekvensbeskrivningen och kontaktmyndighetens utlåtande över den bör bifogas till miljötillståndsansökan. En förutsättning för beviljande av tillstånd är bland annat att projektet inte skilt för sig eller tillsammans med annan verksamhet förorsakar sanitära olägenheter, annan betydande förorening av miljön eller förorening av jordmån eller grundvatten. Miljötillstånd söks från Västra Finlands miljöcentral.

Anmälan eller tillstånd i enlighet med kemikalielagen

Beroende på vilken mängd kemikalier som ska användas bör man ansöka om tillstånd i enlighet med kemikalielagen (59/1999) från Säkerhetsteknikcentralen (om hanteringen och lagringen av kemikalier är omfattande) eller också bör man göra en anmälan till brandchefen eller kommunens kemikaliemyndigheter (hantering och lagring av kemikalier i mindre skala).

Övriga tillstånd och utredningar

Tillstånd som behövs för fjärrvärmeledningar och elledningar

Byggandet av fjärrvärmeledningar kräver förläggningstillstånd av markägaren. Vid byggandet av elledningar följs principerna för byggande av distributionsnät enligt elmarknadslagen (386/1995). Också placeringen av elledningar kräver förläggningstillstånd av markägaren. Vasa Elektriska ansöker om nödvändiga tillstånd för fjärrvärme- och elledningar.

Bedömning av risker i anslutning till tryckbärande anordningar

Enligt lagen om tryckbärande anordningar (869/1999) bör man i en pannanläggning göra en riskbedömning, om där finns en ångpanna som måste registreras, vars effekt är över 6 megawatt eller en varmvattenpanna som måste registreras och vars effekt är över 15 megawatt. Av riskbedömningen bör framgå risksituationerna i anslutning till drift och teknik samt de förhållanden, där en olycka är möjlig. Utredningen ges till Säkerhetsteknikcentralen (TUKES).

2. INFORMATION OCH HÖRANDE I ANSLUTNING TILL BEDÖMNINGSPROGRAMMET

Bedömningsbeskrivningen har kungjorts 21.4.2008-23.5.2008 på de officiella anslagstavlorna i Vasa stad och Korsholms kommun och dessutom har det varit framlagt till påseende vid Vasa stads huvudbibliotek, Vasa stads miljöbyrå, Korsholms kommuns bibliotek samt Ab Stormossen Oy:s kontor. Programmet har också varit framlagt till påseende på webbadressen www.miljo.fi/lsu > Miljövård > Miljökonsekvensbedömning, och kungörelsen har publicerats i tidningarna Pohjalainen och Vasabladet.

Ett informations- och diskussionsmöte gällande projektets miljökonsekvensbedömning hölls i Botnihallen i Korsholm 22.4.2008.

Utlåtande om bedömningsbeskrivningen har begärts från Österbottens förbund, Vasa stad, Korsholms kommun, Västra Finlands länsstyrelse (social- och hälsoavdelningen), fiskerienheten vid Österbottens TE-central, Vasa vägdistrikt, Museiverket samt Finlands naturskyddsförbund Österbotten distrikt.

Sammanlagt 5 utlåtanden har skickats till kontaktmyndigheten.

3. SAMMANFATTNING AV UTLÅTANDEN OCH ÅSIKTER

Finlands naturskyddsförbunds Österbotten distrikt rf

Distriktet anser att utredningen är otillräcklig.

I utlåtandet framhävs avfallslagens innehåll, enligt vilket materialåtervinning är det primära användningsändamålet och energiutvinning det sekundära syftet.

Distriktet anser att allteftersom förbränningsanläggningarna blir vanligare förblir avfallslagens första mål helt och hållet oförverkligat och utvecklingen av materialåtervinningen blir inte meningsfull.

Ytterligare anser distriktet att om det utvecklas primära användningsformer för avfallet, förlorar de sekundärt energiproducerande anläggningarna bränsle och blir tvungna att utvidga sitt mottagningsområde e.dyl. En dylik förfarandemodell följer inte lagens anda och är således inte i enlighet med hållbar utveckling.

Enligt distriktets uppfattning används redan en stor del av avfallsfraktionen som är tänkt att föras till anläggningen redan som bränsle vid Alholmens kraftverk vid UPM Kymmene fabriker. Att 0-alternativet för fram deponering av avfallet på avstjälningsplatsen och under en viss period förbränning i någon annan anläggning, stämmer enligt distriktet inte. Projektets 0-alternativ är enligt distriktets åsikt inte korrekt och det bör granskas på nytt, eftersom alternativet är lagstridigt då deponeringen av avfall på avstjälningsplatsen fortsätter långt in i framtiden.

Enligt distriktets uppfattning förbränns redan i dag tiotals procent av avfallsmängderna som ska användas i anläggningen (brännbart avfall från Stormossens, Botnias och Ekoros område, 45000-65000 t/a, dvs. ~ 2/5 av den totala mängden) som pellets i ovan nämnda kraftverk i Jakobstad och därför baserar sig byggandet av energianläggningen som ägs av avfallsbolagen endast på marknads ekonomi, inte BAT/BEP-teknik eller hållbar utveckling med avsikt på avfallsåtervinning.

Distriktet behandlar projektet mera noggrant:

Distriktet kritiserar rostpannan som har föreslagits för anläggningen. Enligt distriktet representerar pannan inte en lösning enligt BAT (bästa tillgängliga teknik).

Distriktet anser att energiproduktionen i vårt land långt baserar sig på högklassig, utsläppsfattig och energieffektiv parallellproduktion av el och värme, som ofta framställs i pannor med fluidiseringsbädd, som även globalt sett representerar bästa BAT.

Ytterligare anser distriktet att om en rostförbränningsbaserad avfallsförbränningsanläggning åsidosätter befintlig och effektiv samproduktion av el och värme eller om den hindrar byggande av en anläggning som baserar sig på samproduktion, representerar projektet inte bästa BAT.

Distriktet anser att BAT-granskningen i anslutning till valet av förbränningsteknik i Stormossens avfallsförbränningsanläggning inte har beaktat områdets energiproduktionsstruktur och dess utveckling och utvecklingsbehov.

Distriktet kritiserar också att det inte har framförts några tillförlitliga metoder för att kontrollera hur rent avfallet är och vilken kvalitet det har. Vägning är enligt distriktet en faktureringsgrund som på samma gång presenteras som metod för kvalitetskontroll.

Enligt distriktet garanterar okulär kontroll av avfallsfraktionen och stickprov inte att avfallsmaterialet har jämn kvalitet och att det är "rent". Ytterligare anser distriktet att okulära metoder inte är BAT-teknik. Avfallskvaliteten faller allt för mycket på avfallsproducentens ansvar.

I fråga om störningssituationer berättar inte beskrivningen på vilket sätt det skulle vara möjligt att "omedelbart" avlägsna störningen vid anläggningen, trots att erfarenheterna från olika typer av förbrännings- och energiproduktionsanläggningar visar att det ofta inte går att snabbt åtgärda t.ex. reningssystem för rökgaser om det blir störningar eller om det går sönder. Reparationerna av störningar och fel kan ta veckor och anläggningen kan nödvändigtvis inte stoppas bara på grund av det. Därför bör det ges en noggrannare utredning om hur störningssituationerna ska åtgärdas.

Mängden avfall som uppstår vid anläggningen är mycket stor. Flygaskans andel 5 % och mängden rostaska/slagg 15-20 % är 20-25 % av hela avfallsmassan (24000-37500 t/a). Mängden skadliga ämnen är stor i askan, om vars slutdeponering det inte finns tillräckligt med information. Askan antas bara passa för markbyggnad och fyllnadsmaterial m.m. I verkligheten är koncentrationerna eventuellt så höga att askan måste slutdeponeras på avstjälningsplatsen. I nuvarande lagstiftning är det t.o.m. besvärligt att utnyttja aska från torvförbränning på grund av de höga tungmetallhalterna. I flygaskan uppstår dessutom furaner och dioxiner som är tämligen skadliga, och flygaskan kan inte återvinnas på något sätt.

I utredningen borde också verksamhetens inverkan på (hållbart) nyttjande av naturresurserna och för utsläppen av växthusgaser ha beaktats. Verksamhetens inverkan på återvinning och på att förebygga uppkomsten av avfall bör också utredas. Dessutom bör askan och askhanteringsens miljökonsekvenser samt effekter för energiproduktionen och de totala utsläppen i området utredas noggrannare.

Styrningen av vattnet bort från området bör utredas mera omsorgsfullt. Metoderna för rening av avrinningsvattnet och riskhanteringen redogörs inte tillräckligt. Läckvattnets möjligheter att rinna ut i vattendraget eller i marken runt Molnträsket är en risk för yt- och grundvattnen. Läckvattentransporten genom Storträsket är en risk för ytvattenkvaliteten i synnerhet i störningssituationer. Dammen är ett objekt enligt 15 § i vattenlagen.

Bullret under projektets byggande och pågående verksamhet riktas klart och tydligt till Naturaområdet. Ökat buller måste utredas i synnerhet vad gäller olägenheterna för fåglarna. Bullret ökar i Naturaområdet som är ett område för skydd av gammelskog. Bullerolägenheterna kan också vara ett estetiskt problem i den gamla skogen, för att inte tala om djurarterna. Om sprängningar utförs under vintern, måste t.ex. ugglans spel och bullerolägenheternas eventuella påverkan beaktas.

Har det gjorts någon fiskeriekonomisk utredning om vattendragen i projektområdet? Finnbacken är ett vattendrag och en bifåra till Lappsunds å. Utredningen om projektets inverkan på vattenorganismer är bristfällig enligt distriktet. Att läckvattnet inte påverkar vattendragets kvalitet kan vara sant i normalsituationer, men i störningssituationer kan riskerna som vattendraget utsätts för bli stora. Det finns ingen lista över djur- och växtarterna i verkningsområdet, vilket är vanligt i en mkb-beskrivning. Även arternas förekomstplatser är otydliga. Uppgifterna om utsläppsmängderna i verkningsområdet, i synnerhet då det gäller känsliga lavar, är otillräckliga. I texten nämns att den hotade aspgelélaven förekommer i området av Vedahugget. I fråga om luftkvaliteten försäkras man dock i utredningen att luftutsläppen inte har någon inverkan på artbeståndet.

Det intressanta i denna mkb-beskrivning är att i praktiken konstateras att ingen belastning överhuvudtaget har någon slags påverkan i någon miljö, dock utan att utreda verkningsområdets artbestånd i tillräcklig utsträckning. Om det i sinom tid uppstår skadliga konsekvenser, kan dessa inte bestyrkas, eftersom det inte finns några uppgifter om den tidigare situationen. Detta får inte vara mkb-utredningens huvudsyfte, utan i utredningen framställs samtidigt information om verkningsområdets natur och miljö för framtida behov. I tillståndsansökningsprocessen är detta också sökandens fördel, med vilken man kan säkerställa tillräckliga utredningar och man även senare kan påvisa att projektet inte har haft någon skadlig inverkan på miljön om man redan ursprungligen sagt att det är så.

Avfallsförbränningsanläggningen kan inte konstateras spara på energiresurserna, eftersom den åsidosätter effektivare teknik och metoder samt energikällor med avsikt på produktion av el och energi. Vid förbränning av kommunalt avfall kommer över hälften av energin som framställs från avfallets fossila andel. Äkta förnybara energikällor är bättre än avfall om man tänker på energiproduktion. Allteftersom avfallsförbränning blir vanligare blir det också svårare att uppnå det riksomfattande bioenergimålet.

Vasa stad/Byggnads- och miljönämnden 7.5.2008

Vasa stad/Stadsstyrelsen 12.5.2008

Utlåtandet koncentrerar sig i synnerhet på bedömningsbeskrivningens punkt som gäller konsekvenserna för Vasa stads råvattenkälla Molnträsket. Enligt det kalkylerade antagandet i bedömningsbeskrivningen kan kvicksilverhalten i Molnträsket stiga så att den är 20 gånger högre än nuvarande nivå ($<0,05 \mu\text{g/l}$) och överskrider den tillåtna halten för dricksvatten som är $1 \mu\text{g/l}$. I utlåtandet konstateras att halten som erhållits i kalkylen är oroande hög, trots att det har gjorts förenklingar i kalkylen, vilka sannolikt har lett till högre halter än den verkliga belastningssituationen. I utlåtandet konstateras att kvicksilverhalten och annan belastning från anläggningen via luften till Molnträsket måste utredas noggrannare än hittills. Med avsikt på den fortsatta bedömningen är det nu viktigt att det finns tillförlitlig och noggrannare information om projektets inverkan på vattenkvaliteten i Molnträsket. Vasa stads anskaffning av hushållsvatten får inte riskeras eller försvåras med anledning av projektet.

Österbottens förbund

I utlåtandet upprepas till en början strukturen hos samföretaget som har grundats för projektet.

I utlåtandet upprepas målen i avfallsplanen som har godkänts av statsrådet 10.4.2008. Enligt målen måste mängden kommunalt avfall stabiliseras till nivån i början av 2000-talet och trenden vändas så att den avfallsmängden minskar fram till år 2016. Dessutom borde 50 % av det kommunala avfallet återvinnas som material och 30 % som energi år 2016. Således skulle högst 20 % av det kommunala avfallet slutdeponeras på avstjälningsplatsen. I fråga om energiutvinning skulle målet på riksnivå innebära 700 000 tons kapacitet i förbränningsanläggningarna år 2016. År 2006 uppgick mängden avfall som behandlades i avfallsförbränningsanläggningarna eller parallellförbränningsanläggningarna till ca 200 000 ton/år. Enligt Österbottens förbunds utlåtande stöder det planerade projektet i Stormossen således genomföringen av målen i den riksomfattande avfallsplanen fram till år 2016.

I utlåtandet upprepas dessutom situationen i landskapsplanen beträffande det planerade anläggningsområdet. Projektet överensstämmer med förslaget till landskapsplan. Målet är att förslaget till landskapsplan godkänns i landskapsfullmäktige hösten 2008. Efter detta ska planen fastställas av miljöministeriet. I den gällande regionplanen, som landskapsplanen kommer att ersätta, är det planerade anläggningsområdet märkt som område för täkt av bergmaterial.

Enligt Österbottens förbunds utlåtande behandlar bedömningsbeskrivningen mycket väl de aspekter som enligt MKB-lagstiftningen måste framföras i en bedömningsbeskrivning. Bedömningsbeskrivningen beaktar också väl de utlåtanden och åsikter som har framförts om bedömningsprogrammet och dessa har framhävts i bedömningsbeskrivningen. Enligt kalkylerna i spridningsmodellerna underskrider utsläppen från avfallsförbränningsanläggningen klart de gällande gräns- och riktvärdena för hälsopåverkande luftföroreningar i båda alternativen för skorstenshöjd och avfallsmängd.

Bedömningsbeskrivningen är tydligt rapporterad både på finska och svenska.

Österbottens förbund konstaterar att projektet överensstämmer med de riksomfattande målen och landskapsplanen. Det passar bra ihop med den nuvarande verksamheten på Stormossens område och utnyttjar den befintliga infrastrukturen. Avfallsmängderna som transporteras till Stormossens område skulle öka med ca 100 000 t/år från det nuvarande och trafiken skulle öka med ca tio fordonskombinationer per dygn.

I Finland finns för tillfället fungerande förbränningsanläggningar för kommunalt avfall i Åbo och Riihimäki samt i Kotka (startar i slutet av året). Detta projekt skulle utvidga det nuvarande nätverket av avfallsförbränningsanläggningar i västra Finland.

Korsholms kommun/byggnads- och tillsynsnämnden

I utlåtandet behandlas:

Luftkvaliteten

Konstateras att det med hjälp av en spridningsmodell har bedömts hur utsläppen från den planerade anläggningen kommer att påverka halterna av svaveldioxid, kväveoxider, kvävedioxid och partiklar i utomhusluften. Spridningsberäkningarna gjordes för en treårsperiod för de två olika avfallsmängderna och två skorstenshöjder (50 m och 75 m). Enligt resultaten kommer de utsläpp som anläggningen ger upphov till att klart understiga de gräns- och riktvärden som med tanke på hälsopåverkan gäller i Finland.

Buller

I nuläget orsakas mest buller av de bergstäkter som finns på området. I byggskedet uppstår buller vid schaktningsarbeten, byggande av själva anläggningen, sprängning och transporter. Från förbränningsanläggningen kommer normalt kraftverksbuller.

Trafik

Transporterna kommer inte kännbart att öka jämfört med nuläget.

Yt- och grundvattnet

Det behandlade ytvattnet från avfallscentralens område avleds huvudsakligen i riktning mot Finnbäcken. Aska från avfallsförbränningen kommer att tillfälligt lagras på tätt underlag på området. Vattnet från detta område leds till reningsverk på området.

Vegetation och fauna

Störningar under byggtiden kan få djuren att söka sig bort från området. Konsekvenser för vegetationen kan kontrolleras bl.a. genom uppföljning av halterna av olika föreningar i växterna och kontroll av indikatorarters skick.

Skyddsobjekt och andra särskilda naturobjekt

På ca 120 meters avstånd finns Naturaområdet Vedahugget. De olika alternativen att genomföra projektet försämrar inte avsevärt områdets ekologiska förhållanden och medför inte heller att flygekorrens levnadsförhållanden skulle förstöras.

Användning för rekreation

Skogsområdena kring planområdet används som rekreationsområde. Avståndet till en friluftsled är som närmast ca 400 m. Söder om behandlingsområdet finns en skjutbana. De fornlämningar som finns i närområdet påverkas inte av projektet.

Anläggningen byggs enligt kraven på bästa tillgängliga teknik. Rökgaserna renas med metoder som gör att utsläppen ligger betydligt under gränsvärdena i förordningen om avfallsförbränning. Den mängd vatten som används vid avfallsförbränningsanläggningen är mycket liten. Detta vatten leds till avskiljning av olja och fast substans och sedan till reningsverket. I anläggningsbyggnaden används sådan byggnadsteknik och sådant byggnadsmaterial att bullret från maskiner och anordningar effektivt dämpas. Dessutom kan bullerkällor vid behov isoleras genom inkapsling. Utblåsningsventilerna förses med ljuddämpare. Vid anläggningen används en mindre mängd miljöfarliga ämnen. Den viktigaste kemikalien är olja. Beredskap för störningar i kemikaliehanteringen skapas med hjälp av avloppssystem, skyddsbassänger, larmautomatik samt handlingsplaner och anvisningar.

Förordningen om avfallsförbränning kräver kontinuerlig mätning av kväveoxider, kolmonoxid, partikelmängd, organiska kolföreningar, saltsyra, vätefluorid och svaveldioxid. Dessutom krävs kontinuerlig mätning av utsläppen av tungmetaller samt polyklorerade dioxiner och furaner. Regelbundna mätningar måste göras under det första verksamhetsåret var tredje månad och därefter minst två gånger om året.

Askan från förbränningen genomgår kvalitetsanalyser för att man skall kunna planera behandlingen av fraktionerna.

Projektets konsekvenser för yt- och grundvattnen skall följas upp med prover från nya provtagningspunkter.

Korsholms kommun föreslår att en kontroll av utsläppen med bioindikatorer tillförs i uppföljningen.

Vägförvaltningen/Vasa vägdistrikt

Vasa vägdistrikt har inget att anmärka med anledning av MKB-beskrivningen för Westenergy Oy Ab:s energiutvinningsprojekt. MKB-bedömningen av omfartsvägen för riksväg 8 i Smedsby är avslutad. Till grund för den fortsatta planeringen har Vasa vägdistrikt valt alternativ 2. I detta alternativ planeras byggandet av en planskild anslutning till Stormossens område.

4. KONTAKTMYNDIGHETENS UTLÅTANDE

Projektbeskrivning

De rikstäckande målen för avfallshanteringen

I den rikstäckande avfallsplanen presenteras åtgärder med vilka man främjar förnuftigt nyttjande av naturresurserna, utvecklar avfallshanteringen och förebygger de risker och olägenheter för miljön och hälsan som avfallet ger upphov till. Planen innehåller målen för avfallshanteringen i Finland fram till år 2016 samt de åtgärder med vilka målen uppnås. Statsrådet godkände avfallsplanen 10.4.2008.

De centrala målen i avfallsplanen är att:

- uppkomsten av avfall ska förebyggas,
- återvinning av avfallet som material och biologiskt nyttjande ska utökas,
- förbränning av avfall som inte kan återvinnas ska utökas,
- oskadlig behandling och slutdeponering av avfall ska tryggas.

Växthusgaserna som avfallshanteringen ger upphov till ska minskas i synnerhet genom att minska deponeringen av bionedbrytbart avfall på avstjälningsplatserna och genom att öka tillvaratagningen av metan som uppstår på avstjälningsplatserna.

I fråga om det kommunala avfallet är målet att återvinna 50 % som material, förbränna eller återvinna 30 % som energi och deponera högst 20 % av avfallet på avstjälningsplatserna.

Viktiga prioriteringar i planen är att

- förebygga uppkomsten av avfall genom att förbättra materialeffektiviteten.
- främja återvinning genom att öka efterfrågan på returmaterial.
- minska utsläppen av växthusgaser från avfallshanteringen.

Deponering av bionedbrytbart avfall på avstjälningsplatserna begränsas i lagstiftningen. Tillvaratagning av metan som uppstår på avstjälningsplatserna och som är skadlig för människan effektivteras. Byggande av biogasanläggningar för att återvinna gödsel och vissa andra avfallstyper understöds. Återvinning av avfall som energi utökas, men samtidigt sörjer man för att sådant avfall som kan återvinnas inte styrs till förbränning i någon större utsträckning. Med hjälp av tillståndsstyrning säkerställs att avfallsförbränningen har ett tillräckligt energinyttoförhållande.

I avfallsplanen behandlas också avfallets skadlighet, avfallshanteringens sanitära olägenheter och miljöolägenheter, avfallshanteringens organisation, avfallskunnande och internationella transporter av avfallet.

I enlighet med den rikstäckande avfallsplanen är det i MKB-bedömningen skäl att fästa särskild uppmärksamhet på riktigheten i bedömningen av avfallsmängden som planeras för förbränningsanläggningar. I beskrivningen uppskattas att

- det bor 520 000 invånare inom verksamhetsområdet.
- det uppstår brännbart, icke återvinningsbart avfall 200-400 kg/invånare/år
- det uppstår återvinningsbart kommunalt avfall 100-300 kg/invånare/år.

Slutledningen i beskrivningen är att det uppstår tillräckligt med avfall i verksamhetsområdet för att tillfredsställa förbränningsanläggningens behov, trots att man med materialåtervinning och förebyggande av avfallets uppkomst skulle kunna minska mängden avfall som uppstår per invånare från det nuvarande.

Av ovan nämnda kan man beräkna att det uppstår 105 000-210 000 ton brännbart avfall per år beräknat med talen i beskrivningen. Målet i den rikstäckande avfallsplanen är att 50 % av hushållsavfallet återvinns som material, 30 % återvinns som energi och 20 % slutdeponeras på avstjälningsplatsen före år 2016.

I enlighet med målen i den rikstäckande avfallsplanen bör andelen kommunalt avfall som återvinns som material vara större än mängden avfall som återvinns som energi. Statistiska uppgifter på avfallsmängderna, som uppstår inom hela Västra Finlands miljöcentrals verksamhetsområde, finns det på följande webbadress:

<http://www.ymparisto.fi/default.asp?node=21938&lan=fi>

Enligt statistiken uppstod 287 kg kommunalt avfall per invånare och år.

På statisticentralens webbadress finns det riksomfattande uppgifter från år 2006 om alla de olika kategorierna av avfall

http://www.tilastokeskus.fi/til/jate/2006/jate_2006_2008-06-04_tau_002_sv.html

I hela landet uppstår enligt detta totalt 520 kg avfall / invånare / år (servicesektorn och hushåll)

Enligt statistik från Eurostat varierade mängden avfall som bränns stort mellan olika länder, största mängden år 2005 var i Danmark, över 400 kg/ invånare / år . Finlands mängd i den berörda tabellen var ungefär 40 kg/ invånare / år .

Eftersom mängden brännbart avfall mellan miljökonsekvensbeskrivningen och olika statistikällor varierar är det i fortsättningen skäl att säkerställa uppgifter om det brännbara avfallet som kommer till anläggningen och granska huruvida detta möjligtvis har betydelse för dimensioneringen av anläggningen.

Syftet med lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning är att främja bedömningen av miljökonsekvenserna och att enhetligt iakttä dem i planeringen och beslutsfattandet samt att samtidigt öka medborgarnas tillgång till information och möjligheter att delta. I övriga lagar som gäller projektet stadgas om de berörda rätten att anföra besvär.

Västra Finlands miljöcentral anser att projektet stöder de rikstäckande målen för utveckling av avfallshanteringen. Aktörerna som deltar i projektet och verksamhetsområdet som nu ingår i planerna har beskrivits så noggrant som den rådande avtalssituationen har möjliggjort. Projektets lagstiftningsbakgrund har beskrivits väl, vilket också särskilt förutsattes i kontaktmyndighetens utlåtande om programmet.

En viktig fråga som framhävdes i kontaktmyndighetens utlåtande var motiveringarna till den tekniska lösningen som väljs för projektet. I beskrivningen har denna fråga klargjorts ingående.

Behandling av alternativen

Bedömningsbeskrivningen fokuserar på behandling av huvudalternativen. Alternativen avviker från varandra endast i fråga om verksamhetens volym. Dessutom finns två tomtalternativ för placering av anläggningen, vilka båda ligger bredvid varandra på området.

Om nollalternativet konstateras endast att om det planerade projektet eventuellt inte genomförs kommer det brännbara avfallet till en början att deponeras på avstjälningsplatsen, men inom en viss tid kommer den brännbara fraktionen att transporteras till någon annan aktörs produktionsanläggning. Inte ens kontaktmyndigheten har i sitt tidigare utlåtande uppmanat den projektansvarige att granska vad nollalternativet, som betyder att förbränningsanläggningen inte byggs på den nu planerade platsen (och inte heller på någon annan av delägarföretagens plats), verkligen skulle betyda för de företag som är med i projektet samt för miljön. I granskningen kunde det ha begrundats hur den icke återvin-

ningsbara brännbara avfallsfraktionen i övrigt slutligen skulle kunna deponeras inom ramen för den ordnade avfallshanteringen.

Den projektansvarige och avfallshanteringsföretagen som är delägare i projektet har uppenbart inte någon alternativ plan för behandling av den icke återvinningsbara brännbara avfallsfraktionen i den situation att det nu aktuella projektet inte genomförs. I Österbotten förbränns avfall för tillfället som parallellförbränning bl.a. i Jakobstad. Detta avfallsföretag har hittills inte anslutit sig som delägare i Westenergy Oy Ab. Den projektansvarige har således inte möjlighet att granska denna lösningsmodell ens som delalternativ, eftersom verksamheten inte kan bestämmas av de delägarföretag som är med i projektet. Delägarföretagen i Westenergy Oy Ab har inte heller något annat aktivt parallellförbränningsarrangemang för avfall som skulle kunna granskas i nollalternativet. I teorin kunde olika alternativ ha utvecklats, men enligt kontaktmyndighetens åsikt skulle ett sådant förfarande inte ha varit motiverat.

Då man tänker bygga en massförbränningsanläggning för de avfallsföretag som nu är med i projektet är det naturligt att försöka placera anläggningen på en sådan plats, som med hänsyn till den uppstående avfallmängdens tyngdpunkt, trafikförbindelserna, möjligheterna att utnyttja den uppstående energin och med tanke på den befintliga avfallsinfrastrukturen är den mest optimala.

Om icke återvinningsbart brännbart avfall inte förbränns, betyder detta enligt kontaktmyndighetens uppfattning att det borde byggas fler nya avstjälningsplatser som fyller kraven för denna avfallsfraktion. Även de redan existerande avstjälningsplatserna som fyller kraven skulle fyllas snabbare. Detta å sin sida skulle betyda att mängden bionedbrytbart avfall som deponeras på avstjälningsplatsen skulle hållas på en hög nivå. Upprätthållandet och vården av det tilltagande antalet avstjälningsplatser skulle bli en stor utmaning med avsikt på att hålla skadliga utsläpp under kontroll.

Före det nu pågående förfarandet har det i projektet utförts förarbete i syfte att hitta en lämplig plats för anläggningen i Vasaregionen. Utredningsarbetet beskrivs kort i bedömningsbeskrivningen. Men i utredningen var alternativen Vasklot och Långbacken. Enligt kontaktmyndighetens uppfattning är Stormossen uppenbart bättre än dessa två alternativ både med avsikt på trafik, samhällsstruktur och miljö.

Anslutning till övriga projekt och planer

I enlighet med målen i den rikstäckande avfallsplanen bör energiutvinning genomföras med hänsyn i synnerhet till förbränningens energieffektivitet. I fråga om det planerade projektet erbjuder återvinning av den energi som uppstår i form av elektricitet och fjärrvärme goda möjligheter till detta. I beskrivningen behandlas detta ärende med tillräcklig noggrannhet.

I beskrivningen behandlas väl projektets anslutning till utnyttjandet av infrastrukturen på Stormossens område. Vid behandling av förbränningsanläggningens betydelse för Stormossens nuvarande verksamhet har det indirekt konstaterats en alternativ verksamhetsmodell för avfallsförbränningen; avfallsförbränningen fungerar som alternativ till slutdeponering på avstjälningsplatsen.

Med de verksamheter som ingår i projektet har projektet konstaterats stöda den rikstäckande avfallsplanen. Den rikstäckande avfallsplanen kommer att preciseras med regionala planer. Om projektet genomförs kommer det att få en betydande roll i avfallsplanen som görs upp för de österbottniska landskapen. Projektet överensstämmer också med förslaget till landskapsplan för Österbotten och den gällande delgeneralplanen för Smedsby. Under MKB-processens förlopp har utarbetningen av en detaljplan inletts.

Utredning av konsekvenserna och bedömning av konsekvensernas betydelse

Mellan de olika alternativen finns inga betydande skillnader förutom kapacitetsskillnader i fråga om konsekvensernas dimension. För att jämföra olika alternativ har det gjorts upp en bedömningstabell som underlättar beskrivningens läsbarhet. Enligt beskrivningen är den enda negativa konsekvensen av nollalternativet konsekvensen som kommer sig av närheten till avstjälningsplatsen som följer av att avstjälningsplatsverksamheten fortsätter i större utsträckning.

Utsläpp i luften och deras konsekvenser

I beskrivningen finns mycket grundliga modellgranskningar av luftutsläppens konsekvenser i miljön. Som belastningsvärden har man tillämpat utsläppsvärden enligt avfallsförbränningsförordningen. Figurerna i beskrivningen visar maximalvärden som har erhållits för vissa enskilda beräkningspunkter under en granskningsperiod på tre år. Nedfallet av dioxiner och furaner samt tungmetaller presenteras för den rådande vindriktningen samt i Molnträskets riktning. I fråga om de viktigaste komponenterna kan man här upprepningsvis konstatera att

- i de olika alternativen förblir de största värdena för svaveldioxidhalterna och kvävedioxidhalterna i utomhusluft några procent av rikt- och gränsvärdena för luftkvaliteten (beskrivningens bilder 6.5 och 6.6).
- i de olika alternativen förblir de största värdena för partikelhalterna i utomhusluft mindre än en procent från rikt- och gränsvärdena för luftkvaliteten (beskrivningens bilder 6.15).

I beskrivningen har tungmetall-, dioxin- och furannedfallet i Molnträsket beräknats med antagandet att all belastning från luftutsläppen i riktning mot Molnträsket kommer att samlas i Molnträsket. Vattenutbytet i Molnträsket har inte beaktats i kalkylen. På detta sätt har man fått en flerdubbelt maximerad belastning i Molnträskets vatten, som presenteras i beskrivningens tabell 6.4. Bedömningens mest kritiska resultat är kvicksilverhalten som skulle överskrida gränsvärdesnivån som är tillåten för dricksvatten. I sitt utlåtande har Vasa stad fäst uppmärksamhet på saken. [I de fortsatta utredningarna måste värdet för belastningen ut i Molnträsket preciseras så att bedömningen av konsekvenserna för Vasa stads dricksvatten ligger på en säker grund.](#)

Bullerkonsekvenser

Bullersituationen och förändringar i den har presenterats på ett åskådligt sätt i beskrivningen. Projektet skulle innebära att det uppstår en tredje bullerkoncentration som fortsättning på de nuvarande längre bort från vägen så att situationen förblir nästan oförändrad i riktningen av riksväg 8 och Fågelbergets industriområde. I närheten av planeringsområdet finns förutom annan industriell verksamhet och trafik också andra bulleråstadkommande verksamheter; en skjutbana, ett bergsbrott.

Enligt utredningen skiljer sig bullernivån från den nuvarande situationen mest under byggnadsskedet, i synnerhet under sprängningsarbetet. Av förläggningssplatsalternativen betyder området som ligger närmare Naturaområdet 2-4 dB högre bullervärden jämfört med området längre bort. Även detta har betydelse i synnerhet för häckningsfåglarna i Naturaområdet. [Olägenheten kan minskas genom att koncentrera sprängningarna till vintern och genom att krossa materialet någon annanstans. Dessa frågor bör beaktas i den fortsatta planeringen av arbetet.](#)

Konsekvenser för trafiken

Transporterna av brännbart avfall uppskattas betyda ett tillägg på ungefär tio fordonskombinationer jämfört med den nuvarande tunga trafiken. De nuvarande trafikmängderna till Stormossens område är ca 400 tunga transportfordon per dygn (tur och retur separat) inklusive alla olika aktörer i området. I bedömningen granskas inte noggrannare projektet med förbifartsväg för riksväg 8 i Smedsby, som har stor betydelse för projektet. Detta projekt torde bli färdigt innan projektet eventuellt inleds. Enligt Vägverkets utlåtande har det i planen som har valts för genomföringen planerats att det byggs en

planskild korsning på den aktuella platsen, vilket sannolikt betyder en förbättring jämfört med nuläget med avsikt på trafiksmidigheten.

Konsekvenser för markanvändningen

Områdets planläggningssituation har beskrivits på ett uttömmande sätt. Detaljplanssituationen ska ses över om projektet kommer i det skedet att det ska genomföras.

Konsekvenser för mark- och berggrunden

Inget särskilt att påpeka.

Konsekvenser för yt- och grundvatten

Inget att anmärka med anledning av det som framförs i beskrivningen.

Konsekvenser för flora och fauna

Med hjälp av granskningen av nedfallsmodeller konstateras utsläppens konsekvenser för växtligheten vara obetydliga. De högsta halterna av skadliga ämnen förekommer på ca en halv kilometers avstånd från utsläppskällan. I fråga om svavel- och kvävedioxidhalterna kan olägenheterna uppskattas i jämförelse med gränsvärdena som har ställts upp för växtskador. I fråga om partiklar har inga motsvarande gränsvärden ställts upp, men de största halterna ligger under 1 % av gränsvärdena för partiklar som inandas, varför man kan anta att det inte heller uppstår olägenheter för växtligheten. En längre skorsten uppskattas ha gynnsammare effekt för växtligheten på grund av större utspädningsförhållande.

Konsekvenser för skyddsvärda och andra naturobjekt

I beskrivningen konstaterades naturvärdet vara mindre i alternativ 1 jämfört med i alternativ 2. [Avståndet till Naturaområdet är dock större i alternativ 2 och konsekvenserna för Naturaområdet under pågående bygge och drift kan uppskattas vara mindre i detta alternativ. På samma sätt är betydelsen av en högre skorsten positiv för Naturaområdet, eftersom nedfallet förs längre bort.](#)

I punkt 6.9.3 av beskrivningen är det oklart vad slutledningen om aspgelélaven baserar sig på. Å ena sidan konstateras den vara känslig för luftföroreningar, å andra sidan anses att lavens levnadsförhållanden inte kommer att försämrats på något avsevärt sätt. I övrigt kan bedömningen av konsekvenserna för skyddsvärda och andra naturobjekt godkännas.

Konsekvenser för rekreationsanvändningen

Inget att anmärka.

Konsekvenser för landskapet, fornminnen och kulturarvet

Slutledningarna i beskrivningen kan godkännas.

Sociala konsekvenser

I beskrivningen konstateras att deltagandet i begründandet av projektets konsekvenser har varit obetydligt. Därför kan enskilda medborgares åsikter inte generaliseras så att de representerar åsikten hos alla invånare. Dock kan det anses att man har fått en tämligen bra bild av invånarnas åsikter. De enskilda åsikterna är tämligen spridda. Projektets placering i närheten av Vasa stads råvattenkälla Molnträsket uppmärksammades bl.a. i tidningarnas insändarsidor. Kontaktmyndigheten har inget att anmärka på de slutledningar som har framförts i beskrivningen.

Konsekvenser för näringslivet och sysselsättningen

Inget att anmärka på det som framförs i beskrivningen.

Konsekvenser för människans hälsa

Tidigare har frågan om konsekvenserna för vattenkvaliteten i Vasas råvattenkälla Molnträsket behandlats. Detta måste ännu undersökas noggrannare i projektets följande skeden. I övrigt kan slutledningarna som direkt ansluter sig till människans hälsa (punkt 6.15) godkännas.

Konsekvenser för nyttjandet av naturresurserna

Projektets konsekvenser konstateras huvudsakligen vara indirekta genom att ersätta energi som erhålls med andra metoder på det sätt som uppskattas i beskrivningen. De totala konsekvenserna framförs på ett mångsidigare sätt i beskrivningen, i vilken förändringar i transporterna som beror på projektet och å andra sidan konsekvenserna av en alternativ avstjälningsplatsdeponering skulle komma att beaktas. Det har även framförts att en möjlig förbränningslösning skulle minska återvinningen av avfall som råmaterial. Detta beror dock huvudsakligen på hur sorteringen och återvinningen ordnas och på hur attitydfostran och upplysning lyckas. Här kopplas granskningen nära samman med bekämpningen av klimatförändringen.

Konsekvenser för avfallshanteringen

Slutledningarna i beskrivningen kan godkännas.

Miljörisker och störningssituationer

I beskrivningen upprepas säkerhetsåtgärderna som finns i avfallsförbränningsförordningen i händelse av störningssituationer och när förbränningsanläggningen startas och släcks ner. Beskrivningen redogör på ett behörigt sätt även andra olycks- och störningssituationer samt beredskapen för dem samt förfarandet om något händer. I tillståndsbehandlingen är det skäl att ytterligare fästa allvarlig uppmärksamhet på dessa frågor.

Gemensamma konsekvenser

I beskrivningen anses att bullerkonsekvenserna, trafikkonsekvenserna och konsekvenserna för yt- och grundvattnen är sådana gemensamma konsekvenser som det är skäl att granska separat.

Det finns inget att anmärka på de bedömningar som framförs i denna punkt. En väsentlig förbättring som skulle vara på sin plats även i nuvarande situation, är det planerade vägarangemangets inverkan på trafiksmidigheten.

Metoder för att minska de skadliga konsekvenserna

I beskrivningen begrundas

- metoderna för att minska konsekvenserna under bygge och placering.
- metoderna för att minska konsekvenserna i anslutning till behandling av avfallet som förs till anläggningen.
- metoderna för att minska konsekvenserna av rökgasutsläppen.
- metoderna för att minska konsekvenserna av avloppsvattnet och kylvattnet.
- metoderna för att minska buller- och luktolägenheter.
- metoderna för att minska konsekvenserna i anslutning till transport, förbrukning och lagring av kemikalier.

- metoderna för att minska konsekvenserna av trafiken.

Störningar för fågelbeståndet kan minskas genom att utföra sprängningsarbeten utanför häckningstiden och genom att föra sprängmaterialet till Lemminkäinens krossningsstation för krossning. För att anläggningen ska smälta in i landskapet kan man använda lämpliga ytmaterial och färger.

Avfallstransporterna utförs med övertäckta lastbilar och i slutna containers. Luktolägenheterna kontrolleras inuti mottagningsbyggnaden. Området utanför skräpas inte ner. Alla arrangemang som hör samman med mottagning, förbehandling och flyttning har luftkonditionering och frånluften styrs till förbränning. Systemen är slutna och automatiserade.

Rökgaserna renas med metoder som gör det möjligt att nå noteringar som ligger avsevärt under gränsvärdena i enlighet med avfallsförbränningsförordningen. Trots att projektet ger upphov till koldioxidutsläpp, betyder det i sin helhet en betydande minskning av växthusgasutsläppen. Detta är möjligt genom att man ersätter annat bränsle, som skulle ha större koldioxidutsläpp, och förhindrar utsläppen av metan på avstjälningsplatserna, vilken är en mycket skadligare växthusgas än koldioxid.

Vattenförbrukningen och avloppsvattenmängderna är mycket små. Avloppsvattnet leds via oljeavskiljning till det kommunala avloppsnätet. Rökgaserna renas med en metod som inte ger upphov till avloppsvatten.

Bullret från maskinerna och anordningarna dämpas med hjälp av byggnadsmaterial och byggnadstekniska val. Vid behov kan bullerkällorna isoleras med skyddsskal och genom att utrusta bullerkällorna med ljuddämpare och placera en vibrerande anordning på flexibelt underlag. Buller som avviker från det normala uppstår i utloppsventilerna vid start, årsunderhåll och störningssituationer. Ventilerna förses med ljuddämpare. Enligt uppskattning uppstår störningssituationer mera sällan än en gång per år. Systemet har luftkondition och frånluften (som kan lukta) leds till pannan som förbränningsluft.

Olja är den viktigaste kemikalien som används vid anläggningen. I övrigt används mycket få farliga kemikalier. I oljelagren bekämpas olägenheterna med hjälp av skyddsbassänger, larmsystem, avlopp samt handlingsplaner och anvisningar. Även i övrigt följs de säkerhetsbestämmelser och anvisningar som gäller för transport av kemikalier. Risken för att kemikalier ska läcka ut i miljön uppskattas vara mycket liten både i normalsituationer och i samband med olyckor.

Med avsikt på trafiken uppskattas att projektet inte fordrar några specialarrangemang. Den framtida omfartsvägen förbättrar trafiksituationen.

Enligt kontaktmyndighetens åsikt fördjupar sig beskrivningen grundligt i metoderna för att minska de skadliga konsekvenserna. I detta skede finns inget att tillägga till de framförda arrangemangen. Det är skäl att ständigt följa utvecklingen av metoder och verksamhetssätt och genomföra sådana förbättringar som har visat sig vara bra.

I fråga om trafiken är den nuvarande vägan slutningen lite besvärlig, men en förbättring är ju på kommande.

Oäkerhetsfaktorer i bedömningen

Såsom i beskrivningen konstateras påverkas bedömningens tillförlitlighet av den osäkerhet som finns i den tillgängliga informationen. I beskrivningen anses bl.a. att

- informationen i anslutning till konsekvenserna för naturen är så noggrann att bedömningen inte innehåller några felaktigheter som påverkar slutledningarna.
- osäkerheten i anslutning till grundvattnen också är obetydlig.

- i bedömningen av konsekvenserna för ytvattnen var informationen som beskriver avloppsvattnet som leds ut från avfallscentralens område grund för bedömningen.
- det finns rikligt med bullermättningsinformation från motsvarande situationer.
- det finns mättningsinformation om luftutsläppen från motsvarande verksamheter.
- konsekvenserna för trafiken är förknippade med mycket liten osäkerhet.
- med avsikt på utvecklingen av markanvändningen känner man till eventuella byggplatser i området mycket väl.
- i fråga om dimensioneringen av förbränningsanläggningen anses i beskrivningen att dimensioneringen är mindre än den avfallsmängd som i dag uppstår per person.

Tidigare i detta utlåtande har kontaktmyndigheten konstaterat att en osäkerhet hör samman med uppgifterna om de brännbara avfallsmängderna, vilket det är skäl att utreda i fortsättningen. I övrigt har kontaktmyndigheten ingen avvikande åsikt om osäkerhetsfaktorena.

I beskrivningen upprepas ännu projektets förhållande till författningarna, planerna och programmen som gäller miljöskyddet. På samma sätt har även projektets genomförbarhet granskats.

I uppföljningsprogrammet föreslås kontroll av avfallsbränslets kvalitet, kontroll av rökgasutsläppen och luftkvaliteten, kontroll av askan, kontroll av yt- och grundvattnen med Molnträsket som specialobjekt samt rapportering av resultaten.

I fråga om förslaget som gäller uppföljningsprogrammet är det skäl att observera önskemålet i Korsholms kommuns utlåtande om att införa bioindikatorer i uppföljningsmetoderna. I fråga om anordnandet av uppföljningen av det närliggande Naturaområdet är det skäl att vara i kontakt med miljöcentralens naturskyddsgrupp. Även i övrigt i det fall att projektet eventuellt avancerar till tillståndsbehandling och genomföring införs separata bestämmelser om kontrollen i tillståndsvillkoren och ett detaljerat program tillställs miljöcentralen för godkännande.

Västra Finlands miljöcentral anser att beskrivningen uppfyller kraven på innehåll enligt MKB-lagen och –förordningen. Enligt beskrivningen är det möjligt att ansöka om nödvändiga tillstånd för projektet och det är möjligt att göra upp en detaljplan för detta ändamål. Det finns ett separat sammandrag av beskrivningen.

Synpunkterna om komplettering av konsekvensbedömningen som framförs i detta utlåtande bör dock beaktas i den fortsatta behandlingen av projektet.

5. UTLÅTANDETS ÄR FRAMLAGT TILL PÅSEENDE

Miljöcentralen skickar utlåtandet till kännedom till dom, som givit utlåtande. Därtill är utlåtandet framlagt till påseende under en månads tid 23.7.2008-23.8.2008 på följande platser under deras öppethållningstider:

Korsholms kommun, den officiella anslagstavlan, Centrumvägen 4, 65610 Korsholm

Biblioteket i Korsholms kommun, Skolgatan 1, 65610 Korsholm

Vasa stad, den officiella anslagstavlan, den offentliga förvaltningens servicepunkt, Vasa huvudbibliotek, Biblioteksgatan 13, 65100 Vasa

Vasa stads miljöcentral, Senatgatan 1 B, 65100 Vasa

Ab Stormossen Oy:s kontor, Stormossvägen 56, 66530 Kvevlax

Utlåtandet finns också till påseende på miljöcentralens webbsidor www.miljo.fi/lసు > Miljövård > Miljökonsekvensbedömning MKB och SMB, samt på Ab Stormossen Oy:s webbsidor www.stormossen.fi och på Westenergy OyAb:s webbsidor www.westenergy.fi

Kontaktmyndigheten skickar kopior om utlåtandena och åsikterna till kännedom åt den projektansvarige. Originalhandlingarna bevaras på Västra Finlands miljöcentral.

Ställföreträdande direktör,
förvaltningschef

MIKKO EEROLA
Mikko Eerola

Överingenjör

PÄIVIÖ TOKOLA
Päiviö Tokola

Avgift 7500 €
Sändlista

Westenergy Oy Ab
PB 10
65101 Vasa

BILAGA Fastställande av avgift och sökande av ändring i avgiften

FÖR KÄNNEDOM

De som har gett utlåtande
Miljöministeriet
Finlands miljöcentral + 2 exemplar av bedömningsbeskrivningen

BILAGA 1

Fastställande av avgift och sökande av ändring i avgiften

Avgiften har fastställts enligt § 8 i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och miljöministeriets förordning (1387/2006) om de regionala miljöcentralernas prestationer. Enligt lagen om grunderna för avgifter till staten får ändring inte sökas i ett beslut som gäller avgift. En betalningsskyldig som anser att ett fel har begåtts vid fastställandet av avgiften kan däremot skriftligen yrka på rättelse av avgiften hos Västra Finlands miljöcentral inom sex månader från att avgiften påfördes.